

РЕШЕНИЕ

№ 5124

гр. София, 09.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10750** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ САГ20-ГР00-1754-/2/14.10.20г на [фирма]-С. с представляващи Ст.Г. и Д.С. и с проц.представител адв. В.Д. против Писмо-отказ с изх.№ САГ20-ГР00-1754-/1/01.10.20г на Гл.Архитект на СО, с което се отказва издаването на виза за проектиране по заявление вх.№ САГ20-ГР00-1754/02.09.20г-относно УПИ XVI-1600,1726,1727,1829 “за ЖС и ОО”, кв.50, район “Студентски град”-СО.

В жалбата се твърди, че Писмото представлява изричен отказ за издаване на виза за проектиране, като към момента на подаване на заявлението за издаването й- не са били налице пречки за това, съгл. чл. 140 от ЗУТ.След подаване на заявлението и преди постановяване на отказа, ответникът издава заповед по чл.135 ал.5 от ЗУТ, с която нарежда изработването на ПУП. Тази заповед обаче към датата на отказа не е била влязла в сила, а понастоящем е обжалвана пред АССГ.Нормата на чл. 135 ал.6 визираща влезли в сила заповеди по чл. 135 ал.3 и 5 от ЗУТ, каквато в случая не е налице.Заповедта по чл. 135 ал.5 от ЗУТ няма предвидено по закон предв.действие, като самото й обжалване спира изпълнението й.В съд.заседание/т.е. В края на устните състезания по това дело/ адв.Д. поддържа жалбата и уточнява, че д.№ 10748/20г на АССГ/по обжалване на заповедта по чл. 135 ал.5 от ЗУТ/ е висящо. Моли се за отмяна на отказа и присъждане на разноски.

Ответникът Гл.Архитект на СО се представлява от юрк.М., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето й, претендира юрк.възнаграждение и оспорва като прекомерен

адв.хонорар на жалбоподателя. Сочи се, че действащият ПУП10г не е обжалван в частта му,граничеща с процесното УПИ, като действащият ПУП 17г е влязъл в на 12.02.18г/потвърден от ВАС/.В писмени бележки се сочи още, че срокът за произнасяне по заявлението от 02.09.20г е изтичал на 02.10.20г, като ответникът се е произнесъл в срок/на 01.10.20г/, но преди това на 28.09.20г е постановил заповед по чл. 135 ал.5 от ЗУТ,а тя съгл. чл. 135 ал.6 от ЗУТ спира действието на ПУП 17г, респ. представлява пречка за издаването на заявената виза.С постановяването на заповедта обаче е спряло и самото адм.производство по заявлението за виза, като не е налице мълчалив отказ по заявлението, а жалбата е недопустима/освен неоснователна/.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. на специалния чл.214 от ЗУТ/отказ да се издаде виза за проектиране/ и чл. 21 от общия АПК , поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм.производство е сложено с депозирането от дружеството-жалбоподател на заявление до ответника с вх.№ САГ20-ГР00-1754/02.09.20г- за издаване на виза за проектиране относно УПИ XVI-1600,1726,1727,1829 “за ЖС и ОО”, кв.50, район “Студентски град”-СО /за проектиране на жил.сграда с подземни гаражи, гаражи и магазини/.Към заявлението е приложена комбинирана скица/л.33 и л.89/, мотивирано предложение /л.84/,титули и декларация за липсата на дървесна и храстова растителност към м.08.20г/л.86/.

Видно от комб.скица от 17.07.20г, за процесното УПИ XVI-1600,1726,1727,1829 “за ЖС и ОО” действащ е ПУП по Заповед № РА50-416/06.07.17г на Гр.Архитект на СО, площта на УПИто е 1926кв.м., РП не е приложен за УПИто/като част от пл.№ 1829 попада в улична регулация/-л.139.КККР е одобрена на 10.07.12г. С действащия ПУП17г всъщност се създава процесното УПИ и съседното УПИ XV/също собственост на дружеството/, одобрява се ИПЗ за двете нови УПИта, одобрява се и РУП за двете УПИта/предвидено е свързано застрояване между тях/.ПУП17г е обжалва, като е влязъл в сила на 12.02.18г/Определение № 1885/12.02.18г на ВАС/.С Решение № 468/22.07.10г на СОС е одобрен П. за м.”Студентски град”, като по твърдение на ответника пред Съда/л.150гръб/- П. не е обжалван в частта му ,граничеща с процесното УПИ и е влязъл в сила.

Видно от мотивираното предложение/л.84/, предназначението на УПИто по действащ ПУП17г е “за ЖС и ОО”, устр.зона по ОУП09г е “Смф”, с максимална височина 24.98/8етажа/, с макс.плътност и кинт по чл. 27 ал.3 /60%, кинт 3.5/, мин.озеленяване 40%, свързано застрояване със съседен УПИ XV.

Ответникът се произнесъл по заявлението в срока по чл. 140 ал.7 от ЗУТ/едномесечен от постъпване на заявлението/, обж. Писмо-отказ с изх. № САГ20-ГР00-1754-/1/01.10.20г, като отказва издаването на виза за проектиране с аргумент- наличие на издадена междуременно от ответника Заповед по чл. 135 ал.5 от ЗУТ с № РА50-725/28.09.20г , която на осн. чл. 135 ал.6 от ЗУТ спира прилагането на действащия ПУП.

Със Заповед № РА50-725/28.09.20г Гл.Архитекта на СО ,на осн. чл. 135 ал.5 от ЗУТ, нарежда да се изработи служебно ПУП-ИПРЗ за УПИ I-5477,5478 “за КОО”, УПИ XV-1725,1727”За ЖС и КОО” и УПИ XVI-1600,1726,1727,1829 “за ЖС и ОО”, кв.50, район “Студентски град”-СО.Тази заповед е обжалвана от дружеството пред

АССГ на 12.10.20г, като образуваното д.№ 10748/20г на АССГ е висящо към края на устните състезания по настоящото дело/19.05.21г./Дружеството е собственик и на УПИ XV-1725,1727”За ЖС и КОО”, като за него е подало аналогично заявление за виза, получило е аналогично Писмо-отказ, което е предмет на друго дело на АССГ/след разделянето на жалбите по настоящото дело/.

Съдът намира от правна страна следното:

Писмото-отказ е издадено от компетентен орган по чл. 140 ал.7 от ЗУТ, в срока по чл. 140 ал.7 от ЗУТ, по заявление по чл. 140 ал.1 от ЗУТ, депозирано от възложителя.Писмото представлява изричен отказ по заявлението, като в него е обективизирано волеизявление на органа да не се издава заявената виза/въпреки липсата на нарочен диспозитив за отказ, волеизявлението е по същността си отказ/.Именно защото по същността си писмото е изричен отказ, Съдът е приел жалбата за допустима и депозирана срещу инд.адм.акт по чл. 214 от ЗУТ/а не срещу мълчалив отказ по заявлението/.Писмото е в изискуемата писмена форма, не съдържа част от зад.реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК-но съдържа фактически и правни основания за постановения отказ да се издаде заявената виза.При постановяване на изричния отказ ответникът не е допуснал съществени нарушения на адм.производствените правила, като е изяснил относимите факти и обстоятелства и се е произнесъл в срок.

Съдът намира обж. Писмо-отказ за мат.незаконосъобразно и постановено при превратно упражняване на власт от страна на ответника /т.е. в противоречие с целта на закона-ЗУТ и общите принципи на АПК/, по следните доводи:

Следва да се има предвид на първо място, че Съдът на осн. чл. 142 ал.1 от АПК преценява мат.законосъобразност на акта към датата на постановяването му/01.10.20г/, т.е. съгл. ЗУТ в ред.ДВ бр.62/20г, а съгл. чл. 142 ал.2 от ЗУТ Съдът следва да вземе предвид релевантните факти, настъпили до края на устните състезания/19.05.21г/-тогава заповедта по чл. 135 ал.5 от ЗУТ все още не е влязла в сила.

След депозиране на заявлението, в срока за произнасяне по него и преди постановяването на изричен отказ по него, ответникът сам целево създава посоченото в отказа му единствено фактическо основание да не се издаде визата - служебно издава заповед по чл. 135 ал.5 от ЗУТ, при наличие на висящо адм.производство по заявление за издаване на виза /извадка от действащия ПУП17г/. Както при постановяване на Писмото-отказ, така и към края на устните състезания пред Съда, заповедта по чл. 135 ал.5 от ЗУТ не е влязла в сила, а жалбата на дружеството срещу нея от 12.10.20г е спряла изпълнението ѝ. Съдът намира обаче възражението на жалбоподателя, че чл. 135 ал.6 от ЗУТ визира вече влезли в сила заповеди по чл. 135 ал.5 от ЗУТ, за неоснователно. Нормата на ал.6 е написана ясно и смисълът ѝ е, че самото издаване на заповедта по ал.5 спира изпълнението на действащия ПУП. От друга страна аргументът на ответника, че издадената на 28.09.20г Заповед по чл. 135 ал.5 от ЗУТ с факта на издаването си спирала адм.производство по заявлението за виза, е несъстоятелно. Най-малкото защото в ал.6 лимитативно и императивно е посочено какво точно се спира от самия факт на издаване на заповедта по ал.5/преди да е влязла в сила/. След като ответникът намира/видно от становището му пред Съда, а не от мотивите на отказа/, че издаването на заповед по ал.5 води до необходимост да се спре висящото производство по заявление за издаване на виза, то вместо да постанови изричен отказ за издаване на виза, ответникът е следвало да ако е намирал процесното адм.производство за спряно, ответникът не е следвало да се

произнася по заявлението с изричен отказ за издаване на виза/какъвто Съдът намира, че е налице/, а се произнесе по заявлението с изричен акт по общия АПК - за спиране на адм. производство, до приключване на преюдициалното производство по жалбата срещу заповедта по ал.5 на чл. 135 от ЗУТ/няма такъв за спиране на процесното адм. производство обаче няма издаден/.

Ето защо обж. Писмо-отказ да се издаде виза следва да се отмени и преписката да се върне за ответника за ново произнасяне, при което, след като счита, че висящото съдебно производство по жалба срещу издадената заповед по чл. 135 ал.5 от ЗУТ е преюдициално, следва да постанови изричен акт по общия АПК за спиране на адм. производство по процесното заявление за издаване на виза.

При този изход на спора, искането на жалбоподателя за разноси е основателно по чл. 143 от АПК. Следва да му се присъдят 50лв дър. такса и 1080лв адм. хонорар с ДДС/или 900лв без ДДС/- в мин. размер по чл. 8 ал.2 т.1 от Наредба № 1/04г, предвид основателното възражение по чл.78 ал.5 от ГПК на ответника за прекомерност на претендирания адв. хонорар от 2000лв без ДДС/при мин. размер по Наредбата-900лв/. Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 и чл. 173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Писмо-отказ с изх.№ САГ20-ГР00-1754-/1/01.10.20г на Гл. Архитект на СО, по жалба вх.№ САГ20-ГР00-1754-/2/14.10.20г на [фирма]-С. с представляващи Ст.Г. и Д.С..

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Главния Архитект на СО, за ново произнасяне по заявление вх.№ САГ20-ГР00-1754/02.09.20г на [фирма]-С. , съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това решение.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на [фирма]-С. с представляващи Ст.Г. и Д.С. сумата от 1130лв/хиляда сто и тридесет лева/, представляваща разноси по делото в уважената им част.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: